

Preken op Paasmorgen

In de loop der jaren ben ik anders over Pasen gaan preken, schrijft dr. Paul Visser in deze column.

De afgelopen jaren heb ik er steeds meer plezier in gekregen om te preken op Pasen. Het was natuurlijk altijd al mooi, dat uitzeggen van Jezus' overwinning op zonde, duivel en dood. Door de liederen in zo'n Paasdienst kwam je als vanzelf op stoom. We jubelenden het uit: daar juicht een toon daar klinkt een stem die galmt door gans Jeruzalem... Nou zie je dan daarna nog maar eens in te houden. Dan 'knalde' het er al prekend in allerlei toonaard uit, die Paaszege: Jezus leeft en wij met Hem, dood waar is uw schrik gebleven!

Het had ook te maken met een traditie waarin ik was opgevoed. En waarin het adagium was: op de feestdagen moeten de heilsfeiten verkondigd worden. Met name in de ochtenddienst moest het heil uit de doeken worden gedaan dat bij het open graf verkondigd werd door de engel; ik weet dat u Jezus zoekt, de Gekruisigde. Hij is hier niet, Hij is opgestaan. In de preken die ik me herinner en lang ook zelf gehouden heb, ging het er dan niet alleen jubelend maar ook nogal dogmatisch aan toe. Alle Paaszegen kwam dan via de heilsgeschiedenis voorbij. Het gebeurde wel zo enthousiast mogelijk, maar echt aanstekelijk werkte het niet altijd. Althans voor mezelf.

Apart genoeg werkte het bij Jezus wel, toen Hij als vreemdeling die twee die op weg waren naar Emmaus vanuit de Schrift verhaalde dat het moest gaan zoals het ging. Naar eigen zeggen werden hun verwarde en koude harten er al luisterend door aangestoken. Hoe dat kwam? Omdat de Opgestane onverwacht opdook midden in hun vertwijfeling, daar eerst eerlijk op doorvroeg en daar vervolgens zorgvuldig op inging. Vanuit de gegeven Woorden verrassend één en ander aanreikte op een moment dat zij het niet meer volgden. In die ontmoeting rond de geopende Schrift werd het Pasen. Ervoeren ze dat de Levende hen eigenhandig optrok uit de kuil van ontgoocheling.

Sinds ik al meer ontdekt heb dat het er zo op Pasen aan toe ging, preek ik er anders over. In de wirwar van allerlei gedachten en gevoelens, waarin mensen zich afvragen 'hoe heb ik het nu met God, met Jezus', zoek ik naar woorden die iets vertolken van het bevrijdende geheimenis dat Jezus onze nood en dood te boven is gekomen... en wij daarin zijn meegenomen. Op hoop van zegen dat de Levende door die woorden zo van Zich laat horen, dat mensen tot hun verrassing 'aan den lijve' ervaren: Jezus leeft en ik met Hem... Verkondiging is dat die Zijn verschijning bemiddelt in het hier en nu. Zo vaak dat gebeurt, wordt het heil een feit.

Paul Visser, predikant te Amsterdam